

***HET GEWROCHT VAN
VOLHARDING***

I

Mijn armen voelen zo week, mijn benen voelen zo week
maar ook hard als week beton
beton

korrelig oud elleboogweefsel steunt op knie, knie is ingedeukt, het bot is scherp
gevuld met zand de vrieskou
penetreert mij, stillekes
mijn hoofdhuid voelt gebroken als een eischil, gebarsten
mijn vingertoppen doordringen de huid van mijn wang, zij zijn de enigen
soms

.
mijn romp twist als de waaghals die hij is, avontuurlijk, als een beest. Mijn voeten
bloot

.
vogellichamelijk uitgestrekt klaar voor de landing, mijn pezen zijn de saboteurs.
Onderhuidse kille huid daar kan ik soms alleen aan denken, alsof het ijzig binnenin
is,
mijn gans gelaat voelt wat mistig

.
onttrokken aan het geheel
Onder mijn oogleden bevindt zich
veel

2

ik krijg mijn polsen aangeboden ze zijn fragiel; mijn borstkas wilt erheen om ze op te warmen

.

Mijn kas is ontbonden

de ribben zijn gesplitst de overlappende spier op mijn bovenrug houdt alles tezamen en

lauw

Ze is erg vlezig maar ook gespierd, als de moeder van mijn geheel, alles wat ruimte inneemt, een koepel voor de loshangende dingetjes

.

Voor het eerst voel ik mijn skelet als de wortel die hij is

.

De bal van mijn voet beukt zijn inzet in de grond, ik verga of verdrink in de onbegrensdsheid van mijn schouders, ze zijn onmetelijk.

3

Ik bundel mijn kleinsten zoals mijn tenen en neus

.
de viscerale gezichtsuitdrukking ze sleept zichzelf opwaarts
mijn lippen voelen loodzwaar ik voel ze trekken en sleuren ze zijn sleurlippen en
niet magnetisch .

Mijn knokkels zijn verhit en krachtig, ze bezitten alles van gewicht

Mijn benen zijn omwentelt als onkruid of ijzerdraad

mijn benen zijn omwentelt met onkruid of ijzerdraad voel ik mijn armen en vingers

.
Aan mijn scheen raken mijn beenharen mijn armharen
prikkel

ritmisch voel ik dat door heel mijn lijf

.
tot aan mijn hart zoals op een schommel of in de lift
zoals op een schommel of in de lift

.
Mijn dij floreert tot een gans lichaam, zij is nu
de kern

.
Ik hoor iets neuriën in mijn borst

.
mijn pols slaapt in de put van mijn sleutelbeen

.
Mijn tenen verwelkt mijn poten verbrijzeld
propergelikt schouderblad het is koud daar, alsof het nat is geweest
vochtig

.
Overvloed beengewelf plet mijn ingetrokken buik
Het rimpelt

4

korrelig en genezen, mijn onderbuik kriebelt, het voelt als gezoem, mijn longen schreeuwen. mijn keel schreeuwt één twee één twee met tussenpozen, 2 plakken leer die tegen elkaar wrijven. Langverkwiste lucht, mijn keel voelt zo grauw alsof er een zwerm muggen ingevlogen is of er zouden ieder moment bij het schrapen dode mieren kunnen uitvallen. Mijn nek wilt meer buigen hij is niet gemaakt om te buigen dat voel ik aan de pezen die me tegenhouden om te buigen. Vioolbuik verzogen in donkerrode rommel. mengproduct. Doornstruik als schouderblad en een zeesponsruggengraat. mijn wervels tezamen in isolatie deuken hun relief in de grond. Bepoteld stuk binnenknievel volgt de ander, wat voelt als een duim ontwart mijn andere vingers. Mijn handen voelen gepluimd ik voel de rollen vel van mijn handrug stapelen. Verwebde vingers peinzen in de grond.

5

actie in evenwicht

gecondenseerd, open.

symmetrisch, introvert

mijn voeten communiceren nogal sensueel met mijn schouders. De rust is
individueel. Scherpzinnig,

labiel en broos.

Sommige delen hangen los, het meeste is symmetrisch, ik denk dat ik
symmetrisch ben.

6

ze zaait nieuw vel
vacuumgetrokken

ik voel mezelf als grondstof
verzuurd element verspreidt zich als een epidemie
traag vertraagd door het oppervlakkig. geopend bovenlijf

.
mijn borstkas houdt zich vast met sterke vezels
het zou goed voelen zijn moesten ze knakken, als een gekraakte rug.

.
het zij mijn forse schouders die als verse
jongen de bevrijding belemmeren
hyper

.
ondertussen zit zij in de winterslaap, de lappen vlees boven mijn knieën.
die gedekt zijn
door
ribhuid en zachte handen. mijn buik voelt vochtig
ze heeft loeiwarm, is opgeslokt
mijn haar ligt op mijn schouders als een vlies op melk

7

ik heb een kolonie van tumors bedrieglijk gegroeid op mijn rechterbek vloeiend
langs de gleufrand van mijn vagina
ze zijn het geklitte centrum van de positie
daarrond spiraalt resten botten en loshangende flarden
ik voel hun gewicht de grond belasten
ik zou niet weten hoe ik ze moest bewegen,

.
zo levenloos en belangeloos liggen ze rond de focus-zuigende heup die als een
schotel vergroot, klinkt als een cimbaal

.
ik voel de ernst pieken vanonder en vanboven
het veert net of schroeft

.
ik voel het zweet mijn armen en de grond belijmen
ik zou de vorm willen beschrijven

8

veren die in mijn nek groeien
tekens gekerfd uit de fragiele huid rond mijn wervels die als een stormachtig
stroomgebied richting geven

er ontbreekt
precies
een extra orgaan
bovenop mijn rug

.
een stuk beschuttend vlees uitgegraven

.
en gehoost uit de holte
onbeschut
delicaat ribben op de rug

.
kil en trillend uitgehold
mijn keelholte is uitgetrokken het belemmert me in rust te ademen
mijn geogste onderrug en staartbeen houden houvast aan de grond voelen net iets
zwoeler

.
mijn lippen gespleten breken en trekken als sneeuw onder een voet. ik proef ij-
zerbloed ik hoor ze knarsen, ze zouden zijn als gedroogde klei bestoemd door de
warmte van mijn tong

mijn hielen leven in luxe

9

zijde

ragfijne opgespannen draden

gevouwen zijden handen

getik in mijn slapen

mijn zij voelt als een rif

10

hoe muf

.

hoe muf en dorstig is mijn bek
aan het gonzen
en hoe

.

vulgair

.

pronkt mijn voldane kuit haar strakke vlies

.

ongeduldige nekwervels druipen naar de grond, tintelingen tussenin zijwaarts

.

kietelt mijn bloedvezels
de wervelranden verdelen zichzelf
zijn wit opgelaten, subliem
gefrustreerd door de onhandige
nesteling

.

mijn staartbeen heerst en becommandeert de rug, ik voel het denken, drukkend

.

croissantgewijs laagjes rug hopen zich op mij als zware algen op het wateroppervlak

.

er is geen chaos er is een zware rust vredevol, mijn broze arm voelt niet als die van mij, mijn kaak

.

mijn kaakharnen splitsen zich in twee

.

gulzige spruiten en verheven mijn gezicht
en verheven mijn gezicht

.

mijn krullen steken de lucht in als een uitbreiding van mijn slapen

11

ze is gedimd en schuin gezet

samengesteld uit een ketting
alles drijft hier

de voeten naakte en kruipende vrouwtjes
als vreemde voorwerpen die op haar lichaam zijn gelast

het verzamelt zijn vorm

.
een rand omringd
soms bedreigend instabiel

.
nul benen
op de bodem de blake botten

.
rijp gat baadt zichzelf

deze kop is wemelend